

ORIENTACJE PRZEDSIĘBIORSTW BUDOWLIANYCH NA RYNKU

Pabian Arnold

Wprowadzanie mechanizmów rynkowych do gospodarek państw postkomunistycznych wymaga daleko idących zmian w filozofii i metodach działania w tych państwach przedsiębiorstw budowlanych. Bazowanie przedsiębiorstw budowlanych na przestarzałych zasadach produkcji i sprzedaży prowadzi do spadku ich konkurencyjności czego następstwem jest utrata rynków zbytu i w konsekwencji bankructwa.

Z obserwacji autora polskiej sceny gospodarczej wynika, że jednym z głównych przyczyn porażek na rynku rodzimych przedsiębiorstw budowlanych jest brak oparcia ich działalności na orientacji marketingowej. W większości tego typu przedsiębiorstw dominuje jeszcze orientacja na produkcję lub orientacja na produkt.

W przypadku orientacji na produkcję kierownicy przedsiębiorstwa koncentrują się przede wszystkim na osiągnięciu wysokiej jej wydajności. Zakładając, że klienci/inwestorzy są zainteresowani głównie dostawą wytworu budowlanego i jego niskimi cenami. Starają się więc wytwarzać jak najwięcej co pochłania większość ich czasu i uwagi.

Przedsiębiorstwa zorientowane na produkt skupiają swoje działania na wytwarzaniu produktów lub świadczeniu usług o wyjątkowych i specyficznych /często niepowtarzalnych/ cechach. Pomysł dotyczący takiego produktu/usługi rodzi się wewnątrz firmy a jego urzeczywistnienie wymaga zwykle dużych nakładów siły i środków. Staje się on/ona "ukochanym dzieckiem" kierownika, który następnie stara się go sprzedać na rynku.

Wiele polskich przedsiębiorstw budowlanych pod wpływem dokonujących się w ich otoczeniu zmian przeorientowało się z produkcji lub produktu na sprzedaż.

Firma budowlana zorientowana na sprzedaż koncentruje się na agresywnej sprzedaży i promocji. Energiczna promocja i sprzedaż prowadzi często do zwiększonych zakupów. Nie zawsze jednak z korzyścią dla przedsiębiorstwa. Jeżeli bowiem klienci/inwestorzy są niezadowoleni z produktu lub usługi wówczas dają się świadectwo o nich określonej liczbie osób w swoim otoczeniu. Prowadzi to ogólnego niezadowolenia z produktów firmy i w dalszej perspektywie do całkowitej utraty klienty.

ГУМАНИСТИЧЕСКАЯ ОСНОВА ПОДГОТОВКИ МОЛОДЫХ СПЕЦИАЛИСТОВ

Силюк Л.А., Силюк Ф.Г.

Современное общество требует личности, обладающей высоким профессиональным и творческим потенциалом, способной не только успешно трудиться в условиях рыночных отношений, но и занимать ведущие позиции в интеллектуально-культурном развитии общества.

В связи с этим перед учебными заведениями встала задача: готовить выпускника, который бы гармонически сочетал в себе фундаментальные знания, мотивационно-ценностную сферу, адекватные способы поведения и профессиональной деятельности. Решить поставленную задачу можно лишь, определив сущность профессионального образования.

Главным в работе ВУЗа, на наш взгляд, должна быть личность абитуриента, студента, выпускника, молодого специалиста. То есть требуется создание условий, которые бы позволили личности саморазвиваться, самовоспитываться, самообразовываться. К ним относятся: наличие у студентов профессиональных целей, установок, идей, замыслов, потребностей, связанных с выполнением будущей профессиональной деятельности; свобода выбора в осуществлении своих планов; нравственная позиция, ориентирующая на жизнь во благо человека.

Перечисленные условия обеспечивают студентам: коллективную, творческую деятельность, содержание которой помогло бы формировать профессиональную индивидуальность; общение, позволяющее ставить себя на место другого человека; определить нормы, выражающие ценностное отношение к избранной профессии; сотрудничество с преподавателями; способность к оптимальной реализации своих замыслов; формирование умений анализировать свою деятельность и формулировать ее цели.

Учет всех названных особенностей в подготовке специалистов способствует реализации принципа гуманизации образовательного процесса в высшей школе.

ТРАНСПОНИРОВАНИЕ ТРАДИЦИОННЫХ АРХИТИПИЧЕСКО-СИМВОЛИЧЕСКИХ СТРУКТУР ПРОСТРАНСТВА "SACRUM" В СОВРЕМЕННОЙ КУЛЬТОВОЙ АРХИТЕКТУРЕ НА ПОГРАНИЧЬИ ПОЛЬШИ И БЕЛАРУСИ

Устинович Ежи

Работа представляет собой авторскую позицию в разрешении интенсивно нарастающего конфликта между прошлым и настоящим как единственной альтернативы в создании современных объектов сакральной архитектуры.

Это поиски современности в культуре путем ее идентификации с традицией. Это предложение по созданию непрерывного диалога между прошлым и будущим, что представляет собой перманентный процесс "согласования с будущим того, что находится в прошлом".

Такая проба установления коммуникаций как бы на архитипическом уровне является по мнению автора основным и единственным путем поиска современного "sacrum". В работе делается попытка установления общих принципов постоянного диалога между прошлым, настоящим и